

הפטרת שבת שובה

ספר הווע, פרק יד

בְּשׁוֹבָה יִשְׂרָאֵל עַד יְהוָה אֱלֹהֵיךְ כִּי כְּשַׁלְּתָךְ בְּעָונָה גְּקֻמָּתֶךָ עַמְּכֶם דְּבָרִים וְשָׁבוֹבָא אֱלֹהָה אָמְרוּ אֲלֵיכְךָ כָּל-תְּשָׁא עָזָן וְקַח-טֹב וְנַשְּׁלָמָה פְּרִים שְׁפָתִינָה דְּאָשָׁור | לֹא יוֹשִׁיעָנוּ עַל-סִיסֶּל לֹא נַרְבֶּב וְלֹא-נָאָמֶר עוֹד אֱלֹהֵינוּ לְמַעַשָּׂה יְדֵינוּ אֲשֶׁר-בָּךְ יְרַמֵּס יְתּוּם: הַאֲרָפָא מְשֻׁוְּבָתָם אֲהָבָם נְדָבָה כִּי נְשָׁבָה אֲפִי מִמְּנָה וְאֲהַיָּה בְּטַל לִיְשָׂרָאֵל יִפְרַח פְּשׁוֹשָׁנָה וְנַדְּחָ שְׁרָשָ׀יו בְּלִבְנָוּ: זַילְכָּו יְזַנְקֹזְתָּיו וַיְהִי בָּזִית הַזָּדוֹ וַיַּרְאֵם לוּ בְּלִבְנָוּ: חַיְשָׁבָו יְשַׁבֵּי בָּצָלוֹ יְחִי דָגָן וַיִּפְרַחֵוּ בְּגַפּוֹ זְכָרוֹ כְּיָיוּ לִבְנָוּ: טָאָפָרִים מַה-לִי עוֹד לְעַצְּבִים אֲנִי עַנְיָתִי וְאַשְׁוֹרֶתִי אֲנִי בְּבָרוֹשׁ רַעֲנָן מִמְּפִי פְּרִיקָה נִמְצָא: יְמִי חֲכָם וַיַּבְנֵוּ אֱלֹהָה נְבָזוּ וַיַּדְעָם קִיִּישָׁרִים זְרַקְיָה יְהוָה וְצְדָקִים יַלְכִוּ בָּם וְפְשָׁעִים יַכְשִׁלוּ בָּם:

ספר יואל, פרק ב

(יא נִירְהָה נָתַן קְולׁוֹ לִפְנֵי חִילּוֹ כִּי בְּבָמָאֵד מִחְנָה כִּי עָצָום עָשָׂה דָבָרְךָ כִּי-גָדוֹל יְסִירָה וְנוֹרָא מָאֵד וּמִי יְכִילָּה יְבָ וְגַם-עַתָּה נָאָס-יְהוָה שָׁבָו עָזָן בְּכָל-לִבְבָּכָם וּבְצָוָם וּבְבָכִי וּבְמִסְפָּד: יְגַ וְקָרְעַי לִבְבָּכָם וְאַל-בְּגָדִיכָּם וְשָׁבוּבָא אֱלֹהָה אֱלֹהֵיכָם כִּי-חַטָּאוּ וְרַחוּם הִיא אָרְךָ אָפִים וְרַב-חָסֵד וְנַחַם עַל-הָרָעָה: יְדַמֵּי יְזָעָה יְשֻׁוב וְנַחַם וְהַשְׁאֵר אַתְּרִיוּ בְּרָכָה מִנְחָה וְנַסְךָ לִיהוָה אֱלֹהֵיכָם: טֹו תְּקֹעַ שׁוֹפֵר בְּצִיוֹן קְדָשָׁוּצָם קְרָאוּ עַצְרָה: טֹז אַסְפּוּרְעָם קְדָשָׁו קְהָלָקְבָּצָו זְקָנָים אַסְפּוּרְעָם עַזְלָלִים וַיּוֹנְקִי שְׂדִים

יצא חתול מחדרו וכלה מחרפה: יז בין האילים ולפזורה יבכו
הכוהנים משרתי יהוה ויאמרו חישה יהנה על-עמהך ואל-תתנו
נחלתך לחרפה למשל-בם גוים למה יאמרו בעמיהם איה אלהיכם:
יח ויקנא יהנה לארכזו ויחמל על-עמו: יט וילען יהנה ויאמר לעמו
חנני שלם לך את-הרגנו והתרוש והיאchr ושבעתם אותו
ולא-אתנו אתכם עוד רפואי בגוים: כ ואות-הצפוני ארתקיק מעלייכם
והזחתיו אל-ארץ ציה ושםמה את-פנוי אלהים הקדמוני וספו
אל-הים האמרו ועלה באשו ותעל צמונתו כי הגUIL לעשות
כא אל-תיראי אדמה גילי ושלמי כי היגUIL יהנה לעשות
כב אל-תיראו ב晦ות שדי כי דשאו נאות מדבר כי-ען נשא פריו
תאנה וגפו נתנו מילם: בג ובין ציון גilo ושםחו בהנה אלהיכם
פי-נתנו לכם את-המוראה לצדקה ויורד لكم גשם מורה ומלקווש
בראשו: כד ומלאי הגרנות בר והשיקו פיקבים תירוש ויזקה
כה ושלמי לכם את-השנים אשר אכל קארבה מילק והחסיל
והגום חילי הגוזל אשר שלחת בכם: כו ואכלתם אוכל ושבוע
והללקתם את-שם יהוה אלהיכם אשר-עשה עמכם להפליא
ולאייבשו עמי לעוזם: כז וידעתם כי בקרוב יسرائيل אני ואני יהנה
אל-היכם ואני עוד ולא-יבשו עמי לעוזם:

ספר מיכה, פרק ז

יח מי-אל כמוץ נשא עוז ו עבר על-השע לשארית נחלתך
לא-החזק לעד אףו כי-חפץ חסד הוא: יט ישב ירhomme יכחש

עונתינו ותשליך במציאות ים כל חטאיהם: כתרנו אמת ליעקב
חסד לאברהם אשר נשבעת לאבותינו מימי קדם: